

РЕШЕНИЕ

№ 38825

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6123** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 54, ал. 6 от Закон за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).
Образувано е по жалба на М. Т. С., ЕГН: [ЕГН]; М. М. С., ЕГН: [ЕГН], лично и със съгласието на майка си М. Т. С., и Б. М. С., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. М. Х. и адв. Д. Х., срещу Заповед № 18-3145/07.04.2025 г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място] за поземлени имоти (ПИ) с идентификатори 68134.1006.195, 68134.1006.2765, 68134.1006.2766 и 68134.1006.2767.
С оспорената заповед е заличен ПИ 68134.1006.195, с площ 2276 кв.м, записан в кадастралния регистър като собственост на Г. С. Арнаутски, и са нанесени три нови поземлени имота: ПИ 68134.1006.2767, с площ 581 кв.м, записан на Г. С. Арнаутски; ПИ 68134.1006.2765, с площ 514 кв.м, записан на Г. С. Арнаутски и ПИ 68134.1006.2766, с площ 1180 кв.м, записан на В. А. В..
В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна поради липса на материалноправни предпоставки за изменение на КKKP, неправилно позоваване на неотносим съдебен акт, както и наличие на спор за материално право. Жалбоподателите поддържат, че са наследници на лице, на чието име е възстановен стар имот пл. № 4841, к.л. 569, местност „Б. поле“, с Решение № 2749/27.12.1999 г. на ПК „Д.“, и че новообразуваният ПИ 68134.1006.2766 попада в този възстановен имот. Сочи се още, че съдебното решение на СГС № 4645 от 25.08.2023 г., посочено в заповедта като основание за изменението в КKKP - С., касае друг имот и други страни. В съдебното заседание жалбоподателите, чрез процесуалните си представители, поддържат жалбата. Молят оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират

присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът — началникът на Служба по геодезия картография и кадастър - С., редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебното заседание. С изпратената административната преписка е представено писмено становище, с което оспорва жалбата като неоснователна и поддържа законосъобразността на издадената заповед. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателите разноски. По делото не е заявена претенция за присъждане на разноски от негова страна.

Заинтересованата страна - В. А. В., чрез процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Твърди, че се легитимира като собственик въз основа на нотариален акт за покупко-продажба от 20.05.2004 г. за имоти пл. № 622а и 622б, отредени за УПИ IX-622а, 622б, кв. 46. Пзовава се и на влязло в сила решение на СРС от 15.12.2007 г. по гр.д. № 17791/2007 г., с което е отхвърлен установителен иск на наследодатели на жалбоподателите срещу нея относно реална част от имот пл. № 1224, припокриваща се с имоти пл. № 622а и 622б. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Заинтересованите страни – Г. С. С., В. Г. С. и О. С. С. - редовно призовани, не изразяват становище по съществото на спора и не претендират разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) за процесната територия са одобрени със Заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК).

Преди процесното изменение в КККР е бил нанесен ПИ 68134.1006.195, с площ 2276 кв.м, с номер по предходен план 1224, записан в кадастралния регистър като собственост на Г. С. Арнаутски въз основа на Решение на ПК № 2749 и друг вписан документ.

Административното производство е започнало по заявление вх. № 01-675603/05.12.2024 г., подадено чрез пълномощник на В. А. В., за изменение на КККР относно ПИ 68134.1006.195. Към заявлението са приложени проект за изменение, обяснителна записка, скица-проект, комбинирана скица, нотариален акт за покупко-продажба от 20.05.2004 г., съдебно решение, вписано през 2010 г., Решение № 4645/25.08.2023 г. на СГС и други документи.

Проектът е приет с Удостоверение № 25-6386/06.01.2025 г. за приемане на проект за изменение на КККР. В обяснителната записка проектът е обоснован с изпълнение на влязло в сила съдебно решение, нотариален акт и комбинирана скица. В самата заповед обаче като правно основание са посочени чл. 54, ал. 4 във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, т.е. актът е издаден като заповед за поправяне на непълнота или грешка.

За започналото административно производство са уведомени заинтересовани лица от кръга на наследниците на Г. С. Арнаутски. По преписката са налице данни за връчвания, върнати пратки, както и последващо уведомяване чрез поставяне на табло и публикуване на електронната страница на АГКК.

С оспорената Заповед № 18-3145/07.04.2025 г. началникът на СГКК - С. е одобрил изменение, състоящо се в заличаване на ПИ 68134.1006.195 и нанасяне на ПИ 68134.1006.2765, 68134.1006.2766 и 68134.1006.2767. Като основание в заповедта е посочено, че изменението представлява отстраняване на грешка чрез отразяване на УПИ IX-622а, 622б, кв. 46 по

регулационния план на местност „М. ливади - И.“, въз основа на съдебно решение на СГС № 4645 от 2023 г., документи за собственост и проект на правоспособно лице по ЗКИР.

От приложеното Решение № 2749/27.12.1999 г. на ПК „Д.“ се установява, че на наследниците на Г. С. Арнаутски е възстановено право на собственост върху нива с площ 5.050 дка, находяща се в регулационния план на „М. ливади“, местност „Б. поле“, представляваща имот пл. № 4841, к.л. 569 по кадастрален план от 1950 г.

От приложените скици и извадки от кадастралния регистър се установява, че ПИ 68134.1006.195 е записан на Г. С. Арнаутски и има номер по предходен план 1224.

От нотариалния акт за покупко-продажба от 20.05.2004 г. се установява, че В. А. В. е придобила имоти пл. № 622а и 622б, които са послужили за основа на УПИ IX-622а, 622б, кв. 46, местност „М. ливади“.

От решението на СРС от 15.12.2007 г. по гр.д. № 17791/2007 г. се установява, че е бил разгледан спор между С. Г. С. и С. Г. С., от една страна, и В. А. В., от друга страна, относно реална част от имот пл. № 1224, припокриваща се с имоти пл. № 622а и 622б, отредени за УПИ IX-622а, 622б. Съдът е отхвърлил предявения от С. Г. С. и С. Г. С. положителен установителен иск за собственост. Решението е влязло в сила и е вписано през 2010 г.

По делото е приложено и Решение № 4645/25.08.2023 г. на СГС. От съдържанието му се установява, че то касае имот в местност „Глого“, землището на[жк], с проектен идентификатор 68134.507.5281, между други страни. Това решение няма за предмет ПИ 68134.1006.195, ПИ 68134.1006.2766, УПИ IX-622а, 622б, стар имот пл. № 4841 или имот пл. № 1224 в местност „М. ливади - И.“.

По делото е назначена и приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ), изготвена от вещото лице инж. С. К..

Задачата на вещото лице е била да установи дали е налице идентичност и в каква част между имот № 4841, к.л. 569 по кадастрален план от 1950 г., местност „Б. поле“, възстановен с Решение № 2749/27.12.1999 г. на ПК „Д.“ и ПИ 68134.1006.2766, с площ 1180 кв.м, нанесен с оспорената заповед и записан на В. А. В..

Вещото лице е установило, че възстановеният стар имот пл. № 4841 е с площ 5050 кв.м и впоследствие е попълнен в кадастралната основа като имот пл. № 1224. Установено е още, че ПИ 68134.1006.195 е нанесен в КKKP с площ 2276 кв.м, като извън него са останали части от първоначалния възстановен имот.

Според заключението с оспорената заповед ПИ 68134.1006.195 се разделя на три части, като новият ПИ 68134.1006.2766 съответства на УПИ IX-622а, 622б по действащия регулационен план. Вещото лице приема, че ПИ 68134.1006.2766 попада изцяло в стария имот пл. № 4841.

Съдът кредитира заключението на вещото лице в техническата му част. То е изготвено след проверка на материалите по делото, кадастрални и регулационни планове, скици и комбинирана скица. Заключението е относимо към местоположението на имотите и към пространственото припокриване между новообразувания ПИ 68134.1006.2766 и стария имот пл. № 4841.

За установяване на спорните факти по делото са приети писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка, представените от страните документи, както и заключението на СТЕ.

Други доказателства, относими към предмета на спора, не са ангажирани.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е допустима. Оспорва се заповед за изменение на КKKP, издадена на основание чл. 54, ал. 4 ЗКИР, която подлежи на обжалване по реда на АПК пред административния съд по местонахождение на имота. Изменението на КKKP при отстраняване на непълнота или грешка се

одобрява със заповед на началника на съответната СГКК, а заповедите по ал. 4 могат да се обжалват по реда на АПК. Жалбоподателите имат правен интерес от оспорването, тъй като са наследници от кръга на лицата, чиито права са свързани с имот, записан в КРНИ на Г. С. Арнаутски и заличен с процесната заповед. С оспореното изменение част от заличения ПИ 68134.1006.195 е нанесена като нов ПИ 68134.1006.2766, записан на друго лице. Жалбата е подадена в срока за оспорване, с оглед данните за съобщаване на заповедта и датата на депозиране на жалбата в съда на 28.05.2025 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 54, ал. 4 ЗКИР измененията в КККР на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на СГКК по местонахождението на имота. Оспорената заповед е издадена от началника на СГКК - С.. Имотите се намират на територията на [населено място], поради което актът е издаден от материално и териториално компетентен орган. Не е налице основание за отмяна поради липса на компетентност чл. 146, т. 1 АПК.

Индивидуалният административен акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването си (чл. 59, АПК). Заповедта е издадена в писмена форма, съдържа издател, дата, правно основание, разпоредителна част и указания за обжалване. Независимо от това съдът приема, че са налице съществени пороци във фактическите основания и мотивите на акта, довели до противоречия от материалноправно естество.

На първо място, административният орган е посочил като основание съдебно решение на СГС от 2023 г., което не се отнася до процесната територия, не касае ПИ 68134.1006.195 или ПИ 68134.1006.2766, не се отнася до УПИ IX-622a, 622b, кв. 46, и не е постановено между настоящите заинтересовани лица или техните правоприменици. Тази неточност не може да се квалифицира като несъществена техническа грешка. Съдебното решение е посочено като едно от фактическите основания за изменението, а проектът също е оформен като проект за отразяване на съдебно решение. Ето защо посочването на неотнорман съдебен акт засяга възможността да се установи на какво действително основание административният орган е приел, че може да обособи ПИ 68134.1006.2766 и да го запише на В. В.. На второ място, в преписката действително се съдържа релевантно решение на СРС от 2007 г., но заповедта не съдържа анализ защо именно това решение обосновава конкретното кадастрално изменение. Не е извършена проверка дали реалната част, предмет на решението на СРС, съвпада по граници и площ с ПИ 68134.1006.2766. Не е анализирана скицата, която е неразделна част от диспозитива на гражданското решение. Не е посочено и защо административният орган приема, че решението на СРС изключва наличие на спор за материално право относно точно този новообразуван имот. Тези непълноти са съществени, защото актът е издаден по реда на чл. 54 ЗКИР, а този ред е допустим само при наличие на непълнота или грешка, която може да се поправи въз основа на писмени доказателства и проект. Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаването му по съдебен ред. Същият подход е възприет и в чл. 70 от Наредба № РД-02-20-5 от 15 декември 2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (изм. и доп. ДВ. бр. 72 от 31 Август 2021г.). СГКК следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за установяване на непълнотата или грешката, да прецени основателността на искането и възраженията, и да издаде заповед за изменение само когато от събраните документи еднозначно се определят местоположението и границите на имотите. При установяване на спор за материално право началникът на СГКК издава отказ.

В случая от събраните доказателства се установява наличие на противопоставени вещноправни

претенции относно територията на новообразувания ПИ 68134.1006.2766.

Жалбоподателите се позовават на реституционно решение № 2749/27.12.1999 г. на ПК „Д.“ и на наследствено правоприемство. ПИ 68134.1006.195, от който се образува процесният ПИ 68134.1006.2766, е бил записан в кадастралния регистър на Г. С. Арнаутски. От друга страна, В. А. В. се позовава на нотариален акт от 2004 г. за имоти пл. № 622а и 622б, както и на решението на СРС от 2007 г.

Заключението на вещото лице допълнително потвърждава пространственото застъпване, тъй като установява, че новообразуваният ПИ 68134.1006.2766 попада изцяло в стария имот пл. № 4841, възстановен с решението на ПК. Този извод сам по себе си не установява право на собственост, но доказва, че проектното изменение засяга територия, върху която страните противопоставят различни правни основания.

Според трайната съдебна практика по чл. 54 ЗКИР спорът за материално право най-често се проявява именно когато реална част от един имот е заснета или следва да бъде заснета към друг имот, като целта на иска по чл. 54, ал. 2 ЗКИР е да установи пространствения обхват на правото на собственост с оглед правилното му отразяване в кадастралната карта (вж. Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2014 г., ОСГК). Кадастралната карта няма вещнопрехвърлително действие, а грешното или непълно отразяване на граници не води до промяна в собствеността. Същото важи и за устройствените планове, които не прехвърлят право на собственост, а уреждат устройствения режим на територията (ТР № 8 от 23.02.2016 г. на ВКС по ТД № 8/2014 г., ОСГК). Тази постановка е пряко относима към настоящия спор. Заповедта фактически привежда границата на кадастрален имот към УПИ IX-622а, 622б, но не е доказано, че това отразяване почива на безспорно установен пространствен обхват на вещното право на В. В. спрямо всички заинтересовани лица.

ВАС последователно приема, че когато с исканото изменение се променя граница и се засягат площи на имоти при наличие на противопоставими документи за собственост и несъгласие на засегнато лице, е налице спор за материално право, който не може да се разреши в административното производство. В такава хипотеза началникът на СГКК следва да откаже изменение, а не да го одобри (Решение № 7407 от 17.06.2021 г. по адм. д. № 4731/2021 г., II отд. на ВАС).

В този смисъл е и Решение № 2829 от 19.03.2025 г. по адм. д. № 1660/2025 г. на ВАС, II отд., в което е прието, че промяна на имотна граница по реда на чл. 54 ЗКИР при конкуриращи се претенции за собственост и при липса на доказана непълнота или грешка е незаконосъобразна, тъй като при спор за материално право органът следва да откаже изменение до решаването му по съдебен ред. Настоящият случай е сходен, тъй като с процесната заповед се отделя ПИ 68134.1006.2766 от ПИ 68134.1006.195, записан на Г. С. Арнаутски, при противопоставени документи за собственост и без доказана пълна идентичност между новообразувания имот и реалната част, предмет на решението на СРС от 2007 г.

В Решение № 7608 от 10.07.2023 г. по адм. дело № 2994/2023 г., II отд. ВАС приема, че дори когато спорът за собственост е заявен след издаването на административния акт, наличието на индicia за такъв спор е релевантно за законосъобразността на изменението, ако органът фактически е дал разрешение на въпрос за вярното местоположение на границата между имоти.

В Решение № 3178 от 13.03.2018 г. по адм. д. № 9269/2017 г., II отд. ВАС е приел, че при въведен спор за материално право изменението на КККР е незаконосъобразно, тъй като спорът не може да бъде разрешен нито в административното производство, нито в съдебното административно производство по оспорване на заповедта.

Съдът обсъди възражението на В. В., че спорът за собственост вече е решен с влязлото в сила решение на СРС от 2007 г. Този довод е съществен, но при наличните доказателства не обосновава извод за законосъобразност на заповедта. Решението на СРС от 2007 г. е постановено по спор между лица от наследствената група на Г. С. Арнаутски и В. В.. С него е отхвърлен иск относно реална част от имот пл. № 1224, припокриваща се с имоти пл. № 622а и 622б, отредени за УПИ IX-622а, 622б. Следователно този съдебен акт има значение за спора. За да бъде обаче основание за процесното кадастрално изменение, трябва да е доказано, че ПИ 68134.1006.2766 съвпада точно с реалната част, индивидуализирана в диспозитива на решението на СРС и скицата към него. Т. доказване не е проведено в административното производство по издаване на оспорената заповед.

Приетата по делото СТЕ следва да бъде кредитирана относно установеното пространствено положение на имотите. От нея се установява, че ПИ 68134.1006.2766 попада изцяло в стар имот пл. № 4841 и е формиран по очертанието на УПИ IX-622а, 622б, кв. 46 по действащия регулационен план. Заключение то обаче не дава отговор дали ПИ 68134.1006.2766 съвпада с реалната част от имот пл. № 1224, предмет на решението на СРС от 15.12.2007 г. по гр. д. № 17791/2007 г., тъй като вещото лице не е извършило съпоставка със скицата на вещото лице П., към която препраща диспозитивът на това решение. По делото не е приложена самата скица, индивидуализираща реалната част по гражданското дело. Ето защо решението на СРС от 2007 г. е относимо към спора, но при настоящия доказателствен материал не може да се приеме, че неговите обективни предели обхващат безспорно целия новообразуван ПИ 68134.1006.2766.

Практиката допуска изменение на кадастралната карта при изпълнение на влязло в сила съдебно решение, но само когато това решение действително обхваща същия имот или същата реална част и проектът съответства на съдебния акт. ВАС е приемал, че при наличие на влязло в сила съдебно решение, което разрешава спора между същите страни и е изпълнено с последващ административен акт, повторно произнасяне по същия предмет е недопустимо (вж. Решение № 8046 от 16.06.2010 г. по адм. д. № 10362/2009 г., V отд. на ВАС). Тази практика обаче предпоставя яснота относно идентичността между предмета на съдебното решение и предмета на кадастралното изменение. В настоящия случай такава яснота липсва.

Неоснователен е и доводът на заинтересованата страна, че жалбоподателите не могат да се позовават на реституционно решение и едновременно с това на придобивна давност. Твърдението за придобивна давност не е относимо към административното производство в смисъл, че административният орган и административният съд не могат да установяват придобиване по давност като основен предмет на спора. Това обаче не изключва правния интерес от оспорването и не премахва наличието на спор за материално право, доколкото жалбоподателите противопоставят реституционно решение и записване в кадастралния регистър, а заинтересованата страна противопоставя нотариален акт и съдебно решение.

Неоснователно е и разбирането, че нотариалният акт на В. В. сам по себе си е достатъчен за одобряване на изменението. Нотариалният акт е легитимиращ документ, но при наличие на противопоставено реституционно решение, записване в КРНИ и установено пространствено застъпване СГКК не може да разреши кой титул има предимство. Тази преценка е предмет на гражданския исков ред, а не на производството

по чл. 54 ЗКИР.

Кадастралното производство има за цел да поддържа актуални данните за недвижимите имоти, но не и да признава, отрича или прехвърля права на собственост. ВКС приема, че при уважен иск за собственост, когато правният интерес произтича от непълнота или грешка в кадастралната карта, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост и да се посочи в какво се състои непълнотата или грешката; едва такова съдебно решение, придружено от скица-проект, е основание за изменение на кадастралната карта (ТР № 8 от 23.02.2016 г. на ВКС по ТД № 8/2014 г., ОСГК).

Следователно, когато административният орган счита, че действа въз основа на съдебно решение, следва да установи точното съответствие между диспозитива на решението, скицата към него и проектното изменение. В случая това не е направено.

Съдът приема, че са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Органът не е изяснил релевантните факти относно: относимостта на съдебното решение, посочено в заповедта; приложимостта и обхвата на решението на СРС от 2007 г.; идентичността между ПИ 68134.1006.2766 и реалната част по гражданското решение; съществуването на противопоставими документи за собственост; наличието на спор за материално право; основанията да се третира несъответствието като техническа непълнота или грешка, а не като вещноправен спор. Тези нарушения са съществени, тъй като ако органът беше обсъдил горните обстоятелства, би могъл да достигне до различен правен резултат, а именно отказ за изменение поради спор за материално право или изискване на допълнителни доказателства за точна идентичност с предмета на влязло в сила съдебно решение.

На следващо място, налице е и противоречие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗКИР предвижда възможност за изменение на одобрените КККР, когато съдържат непълноти или грешки. Отстраняването им е едно от основанията за поддържане на КККР в актуално състояние - чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. Според легалното определение, дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

По чл. 54 ЗКИР непълнотата или грешката се поправя въз основа на писмени доказателства и проект за изменение, но ако е свързана със спор за материално право, отстраняването се извършва след решаване на спора по съдебен ред.

По чл. 70 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. заповед за изменение се издава само когато искането е основателно и от събраните документи еднозначно се определят местоположението и границите на имотите. При установяване на спор за материално право органът издава отказ.

В настоящия случай от доказателствата не се установява еднозначна и безспорна техническа грешка. Установява се обаче застъпване между новообразувания ПИ 68134.1006.2766 и стария възстановен имот пл. № 4841, както и наличие на противопоставени правни основания. Това обективира спор относно пространствения обхват на правото на собственост.

В този смисъл оспорената заповед е издадена в нарушение на чл. 54, ал. 2 ЗКИР и чл. 70, ал. 4 от Наредба № РД-02-20-5/2016 г.

Налице е и несъответствие с целта на закона. Целта на кадастралното производство е вярно отразяване на данните за недвижимите имоти, а не разрешаване на конкуриращи се претенции за собственост. В случая чрез заповедта СГКК фактически е дала превес

на документите на В. В. спрямо реституционното решение и кадастралното записване на Г. С. Арнаутски, без да е доказано, че вещноправният спор е решен за същия пространствен обхват.

Съдът отчита, че материалноправният спор е концентриран основно върху ПИ 68134.1006.2766. Независимо от това заповедта следва да бъде отменена изцяло.

Заличаването на ПИ 68134.1006.195 и образуването на ПИ 68134.1006.2765, 68134.1006.2766 и 68134.1006.2767 представляват едно свързано кадастрално изменение. Новите имоти са резултат от едно общо разделяне на стария ПИ 68134.1006.195. Частичната отмяна само относно ПИ 68134.1006.2766 би оставила неясно кадастрално състояние относно заличения имот и остатъчните части. Пороците не могат да бъдат отстранени от съда чрез заместване на административния орган. Необходимо е ново произнасяне от СГКК - С., при което да бъдат изяснени приложимият ред, относимото съдебно решение, обхватът на решението на СРС от 2007 г., идентичността между реалната част по това решение и проектния ПИ 68134.1006.2766, както и наличието или липсата на спор за материално право.

С оглед изложеното оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконсообразна.

По разноските:

При този изход на спора жалбоподателите имат право на сторените по делото разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК, тъй като оспореният административен акт се отменя. От представените по делото доказателства се установява, че жалбоподателите са заплатили държавна такса в размер на 30 лева (15,34 евро) на 28.05.2025 г., както и депозит за съдебно-техническа експертиза в размер на 700 лева (357,90 евро). Общият размер на доказаните разноски възлиза на 730 лева (373,24 евро). По делото не се установява жалбоподателите да са представили доказателства за реално заплатено адвокатско възнаграждение. Поради това такова не следва да се присъжда.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателите разноски. Възражението не обуславя намаляване на присъжданите суми, тъй като по делото не се присъжда адвокатско възнаграждение на жалбоподателите, а само доказано внесена държавна такса и депозит за вещо лице.

По отношение на искането на заинтересованата страна В. А. В. за присъждане на разноски, съдът намира същото за неоснователно. Право на разноски за заинтересованата страна, за която актът е благоприятен, възниква при отхвърляне на оспорването или прекратяване на производството, каквато хипотеза в случая не е налице.

Сторените от жалбоподателите разноски следва да бъдат възложени в тежест на **Агенцията по геодезия, картография и кадастър**, доколкото АГКК е юридическо лице, към което принадлежи СГКК - С. като нейно териториално звено на основание чл. 10 ЗКИР.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Т. С., ЕГН: [ЕГН]; М. М. С., ЕГН: [ЕГН], лично и със съгласието на майка си М. Т. С., и Б. М. С., ЕГН: [ЕГН] Заповед № 18-3145/07.04.2025 г. на началника

на СГКК – С., с която е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място] за поземлени имоти с идентификатори 68134.1006.195, 68134.1006.2765, 68134.1006.2766 и 68134.1006.2767, изразяващо се в заличаване на ПИ 68134.1006.195 и нанасяне на ПИ 68134.1006.2765, ПИ 68134.1006.2766 и ПИ 68134.1006.2767.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място], [улица] да заплати на М. Т. С., М. М. С. и Б. М. С. сумата в размер на 373,24 (триста седемдесет и три евро и двадесет и четири цента) евро, представляваща сторени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ